

Op reis

Raaf kijkt nog één keer naar de bomen onder hem.
Het bos van hem en Papegaai.
In zijn buik kriebelt het van plezier.
Ze gaan weer op reis.

De zon glinstert tussen de bladeren.
Beneden staat zijn vriend Haas.
'Dag Haas, tot over een tijdje.
Doe de groeten aan de rest van onze vrienden!'

Papegaai spreidt zijn vleugels.
'Kom, Raaf, we gaan naar het dak van de wereld.
De bergen roepen ons.'
Zijn lach klinkt vrolijk.

Het dak van de wereld

Raaf kijkt naar de bergen in de verte.
Zou dat het dak van de wereld zijn?
De wind prikt koud in zijn veren.
Het voelt alsof er allemaal tandjes aan hem bijten.
Hij is moe van de lange reis.

‘Raaf, we zijn er!
Laten we de grootste berg uitzoeken,’ roept Papegaai.
‘Die berg roept me!’

‘Hij roept je?’ krast Raaf.
‘Daar is geen boom om te rusten.
En geen boom betekent ook geen eten.
Kijk daar, in dat dal kunnen we beschut slapen.
En onze buiken vullen met lekker eten.’